

TALLER: CAMINAT CAP A L'AUTONOMIA

1.-INTRODUCCIÓ

El ésser humà neix immadur i indefens però amb un gran potencial a desenvolupar, vulnerable i ple de possibilitats. En néixer la dependència és extrema, necessitem a l'altre per a tot, ens han d'alimentar, netejar, vestir, moure'ns i que tot això ens ho facin amb comprensió i afecte. Necessitem a l'altre sobre tot per a que ens a sostingui física i emocionalment. I que aquest o aquests altres ens mostrin la seva confiança i ens invitin progressivament ha anar assumir la nostra autonomia.

Una de les principals funcions dels pares i de les famílies es oferir-se afectuosament a sostenir i resoldre totes aquestes necessitats i a l'hora ser sensibles per anar identificant i tolerant les capacitats pròpies del nen o nena i deixar espai pel desenvolupament dels petits desitjos d'autonomia, valorant els aspectes diferencials i particulars de cada fill, que ja es mostren des de els primers dies de vida.

Els canvis en l'estructura de les famílies catalanes, ens mostren que son cada vegada més reduïdes i plurals, amb menor nombre de fills i alhora gran diversitat de models familiars: biparentals, monoparentals i famílies reconstituïdes després de la separació i/o divorci dels pares. I la tendència de les persones grans a mantenir la seva autonomia residencial i la incorporació massiva de les dones mares de família al mercat de treball, provoquen una reducció del nombre de persones adultes que poden fer-se càrrec de la cura i l'atenció a fills i filles dependents.

Les dificultats per **conciliar vida laboral i familiar**, fa que pares i mares passin poc temps amb els seus fills i que molts menors no tornen a casa després d'escola, ni troben cap adult i es troben immersos en un munt d'activitats extraescolars. La disminució del temps que els fills i filles passen en companyia de persones adultes es un fet que es produeix a tot tipus de llars amb independència de l'extracció social, origen o composició. (*) (*)Font. *Panel de famílies i Infància. Generalitat de Catalunya*)

Aquesta nova complexitat, afavoreix la polarització entorn el desenvolupament del procés autonomia / dependència en un extrem trobaríem actituds de sobreprotecció dels nens per evitar-los el patiment intrínsec a la complexitat de la vida i de la pròpia dinàmica familiar tot frenant el procés cap a l'autonomia. I en l'altre extrem trobem actituds que promouen prematurament la independència, ja que els fills tenen que fer front sobtadament a excessives

responsabilitats i assumir mancances emocionals, organitzatives i econòmiques, fet que suposa un elevat patiment mental

En aquest context de **canvi de valors socials** i de crisi de les estructures familiars “fer de pares” esdevé tota una aventura plena de incerteses on es difícil retrobar els equilibris entre la hiperprotecció i la exigència prematura i sobtada d'autonomia. Pensem que cal aportar iniciatives que promoguin la reflexió i el debat per encarar les noves realitats, compartir problemes i necessitats, i reconèixer i potenciar també les satisfaccions i aspectes saludables que tota família té.

FINALITAT.

Amb Caminant cap a l'autonomia es pretén crear un espai de diàleg i reflexió per tal d'afavorir i donar suport a la funció educativa de les famílies amb fills entre 0-18 anys del nostre entorn.

El Taller es un espai per donar elements als pares en el que es planteja:

- Compartir informacions, coneixements i experiències entre els docents i els participants sobre el pas de la dependència a l'autonomia i la seva repercussió en el desenvolupament dels nens i nenes.
- Empoderar i valorar els aspectes saludables de la relació educativa en les famílies

CONTINGUTS.

Els continguts dels tallers estan específicament desenvolupats per a cada grup d'edat i s'estructuren en:

- La dependència i l'autonomia, elements claus en els desenvolupament dels nens i joves
- Aspectes que afavoreixen i aspectes que obstaculitzen l'autonomia

- Necessitats de dependència i d'autonomia dels fills i dels pares adequades a l'edat i a les característiques personals dels nens i nenes

ORGANITZACIÓ

El taller s'organitzaran en dues sessions de 1,30h (una cada setmana).

1. Primera sessió

Presentació dels docents i de la proposta del taller. Presentació dels assistents preguntant sobre els fills, i els aspectes que més els sobten i es recullen les diferents qüestions que tenen interès pel taller.

Presentació teòrica d'aproximadament 30' sobre: La dependència i l'autonomia, elements claus en els desenvolupament dels nens i joves

Discussió dels aspectes que afavoreixen i aspectes que obstaculitzen l'autonomia. Posta en comú i reflexió conjunta sobre una situació i les diferents actituds i oportunitats en la gestió del problema.

Preparació de la segona sessió.

Identificar a partir de l'observació i l'escolta de la primera sessió del grup, els aspectes claus que caldrà treballar a la segona sessió, *(Per exemple, en un grup determinat s'observa frustració per que hi ha nois i noies que no volen anar de colònies, en conseqüència es proposaria treballar l'acceptació del fill tal i com es, i buscar noves mirades i noves capacitats dels nens).*

2. Segona sessió. Es realitzarà 7 dies després:

Reflexió teòrica entorn necessitats de dependència i d'autonomia dels fills i dels pares adequades a l'edat i a les característiques personals dels nens i nenes. Discussió en grups en torn casos pràctics en el que es descriu una situació o altres tècniques de dinamització. Posta en comú de les reflexions i discussió en grup gran conduïda pel professional docent.

Síntesi i avaluació del taller

- Valoració i tancament del taller en grup.
- Avaluació individual dels participants.
- Avaluació dels docents